ĢENERĀLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES [*ELEANOR SHARPSTON*] SECINĀJUMI,

sniegti 2007. gada 29. novembrī [1]

1. Šajā lietā *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Apelācijas tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos) (Nīderlande) lūdz Tiesu interpretēt Direktīvas 2002/37 [2] 4. panta 1. punktu.

2. Direktīva 2002/37 groza Direktīvu 91/414 [3]. Direktīva 91/414 noteic, ka dalībvalstīm jānodrošina, ka augu aizsardzības līdzekļi (īpaši herbicīdi, pesticīdi un fungicīdi, kas tiek lietoti augiem) netiek laisti tirgū vai izmantoti tās teritorijā, kamēr tiem nav izsniegta atļauja saskaņā ar šo direktīvu. Augu aizsardzības līdzeklis netiek atļauts, ja tā sastāvā esošās aktīvās vielas nav uzskaitītas Direktīvas 91/414 I pielikumā. Dalībvalsts pārejas perioda laikā tomēr var atļaut tādu augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, kuri satur I pielikumā neiekļautas aktīvās vielas, kas jau ir pieejamas tirgū divus gadus pēc direktīvas izziņošanas datuma. Šādas atļaujas es saukšu par esošām atļaujām.

3. Direktīva 2002/37 papildina Direktīvas 91/414 I pielikumu ar etofumezātu, kas pakļauts noteiktiem nosacījumiem. Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punkts noteic, ka dalībvalstis pārskata katra tāda augu aizsardzības līdzekļa, kas satur etofumezātu, atļauju, lai nodrošinātu atbilstību šiem nosacījumiem, un vajadzības gadījumā groza vai atsauc atļauju saskaņā ar Direktīvu 91/414.

4. Tiesai šajā lietā ir jāizlemj, vai tāda augu aizsardzības līdzekļa, kas satur etofumezātu kā aktīvo vielu, atļaujas turētājam kā nosacījumu, lai saglabātu šo atļauju, var pieprasīt iesniegt dokumentāciju, kas atbilst Direktīvas 91/414 II pielikuma nosacījumiem

1 — Oriģinālvaloda — angļu.

2 — Komisijas 2002. gada 3. maija Direktīva 2002/37/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai iekļautu etofumezātu kā aktīvu vielu (OV L 117, 10. lpp.).

3 — Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.).

(kurā iekļauta prasība, ka šāda dokumentācija ir jāiesniedz, lai aktīvo vielu iekļautu I pielikumā).

piešķiršanas laikā ir nepieciešams pārliecināties, vai tie nekaitē augiem vai augu produktiem, nepieļaujami neietekmē vidi kopumā un it īpaši nekaitē cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai gruntsūdeņiem [6].

Atbilstošais Kopienu tiesiskais regulējums

Direktīva 91/414

6. Direktīvas 91/414 3. panta 1. punkts noteic, ka dalībvalstis paredz, ka augu aizsardzības līdzekļus nedrīkst laist tirgū un izmantot šo valstu teritorijās, ja vien tās nav atļāvušas attiecīgo līdzekli saskaņā ar šo direktīvu.

5. Direktīvas 91/414 preambulas apsvērumos norādīts uz augu aizsardzības līdzekļu nozīmīgumu; faktu, ka to lietošana var būt saistīta ar risku un apdraudēt cilvēkus, dzīvniekus un vidi; tirdzniecības šķēršļiem, kas izriet no atšķirīgām valstu normām, kas regulē to atļaušanu, un nepieciešamību likvidēt šādus šķēršļus, saskaņojot šos noteikumus [4]. Vienādām normām būtu jāparedz, ka augu aizsardzības līdzekļus nevajadzētu laist tirgū vai lietot, ja tie nav oficiāli atļauti saskaņā ar noteikumiem, kas nodrošina augstus aizsardzības standartus, ar kuru palīdzību it īpaši aizliedz tādu augu aizsardzības līdzekļu atļaušanu, kuru radītie draudi veselībai, gruntsūdeņiem un videi nav pienācīgi izpētīti [5]. Augu aizsardzības līdzekļu atļauju

7. 4. panta 1. punkts uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka augu aizsardzības līdzeklis netiek atļauts, ja vien nav tā, ka, pirmkārt, tā sastāvā esošās aktīvās vielas ir uzskaitītas I pielikumā un visi tajā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti [7] un, otrkārt, ir ievēroti vairāki 4. panta 1. punkta no b) līdz f) apakšpunktā noteiktie nosacījumi. 4. panta 1. punkta no b) līdz e) apakšpunkts būtībā attiecas uz līdzekļu drošību un efektivitāti to lietošanas brīdī; jautājums, vai šie nosacījumi ir ievēroti, ir jāizvērtē, ievērojot VI pielikumā

4 — Trešais līdz sestais apsvērums.

5 — Septītais līdz devītais apsvērums.

6 — Desmitais apsvērums.

7 — 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

paredzētos vienotos principus. 4. panta 1. punkta f) apakšpunkts noteic, ka dalībvalstīm jānosaka maksimālie pieļaujamie atlieku daudzumi un jādara tie zināmi Komisijai, kura tos apstiprina.

8. 5. pants noteic, ka aktīvā viela jāiekļauj I pielikumā, ja var paredzēt, ka šo vielu saturošie augu aizsardzības līdzekļi neatstās nekādu kaitīgu iespaidu uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai gruntsūdeņiem vai nepieļaujamā veidā neietekmēs vidi.

9. 6. panta 1. punkts noteic, ka par aktīvās vielas iekļaušanu I pielikumā lemj saskaņā ar noteikto procedūru.

10. 6. panta 2. punkts uzliek pienākumu dalībvalstij, kas saņem pieteikumu aktīvās vielas iekļaušanai I pielikumā, nodrošināt to, ka dokumentāciju, ko dalībvalsts uzskata par II pielikuma prasībām atbilstošu, "pieteikuma iesniedzējs" nosūta pārējām dalībvalstīm un Komisijai kopā ar III pielikumam atbilstošu dokumentāciju vismaz par vienu augu aizsardzības līdzekli, kas satur šo aktīvo vielu.

11. 8. panta nosaukums ir "Pārejas perioda pasākumi un izņēmumi". 8. panta 1. punkts, kas nav attiecināms uz šo lietu, noteic pasākumus, kas jāveic attiecībā uz jauniem līdzekļiem, kuri satur aktīvās vielas, kas vēl nav apstiprinātas un iekļautas pielikumā. 8. panta 2. punkts attiecas uz jau esošiem līdzekļiem, kas satur šādas aktīvās vielas.

12. 8. panta 2. punkta pirmā daļa noteic, ka, atkāpjoties no 4. panta, "12 gadu laikā pēc [šīs direktīvas] izziņošanas dalībvalsts var atļaut tādu augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū savā teritorijā, kuri satur I pielikumā neiekļautas aktīvās vielas, kas jau ir pieejamas tirgū divus gadus pēc [šīs direktīvas] izziņošanas datuma" [8].

13. 8. panta 2. punkta otrā daļa uzliek pienākumu Komisijai uzsākt darba programmu šo aktīvo vielu pakāpeniskai pārbaudei šī 12 gadu perioda laikā saskaņā ar noteikumiem [9], kas pieņemti saskaņā ar direktīvas 19. pantā izklāstīto procedūru.

8 — Ir vispārzināms, ka direktīva tika izziņota 1991. gada 26. jūlijā.

9 — Viens no šādiem noteikumiem bija Regula Nr. 3600/92: skat. šo secinājumu 21. un turpmākos punktus.

14. 8. panta 2. punkta ceturtā daļa noteic:

“Šā punkta pirmajā daļā minētā 12 gadu perioda laikā [..] saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto procedūru var nolemt, ka šo vielu var iekļaut I pielikumā un ar kādiem nosacījumiem to var iekļaut vai arī, ja netiek ievērotas 5. panta prasības vai noteiktajā laikā netiek iesniegta pieprasītā informācija un dati, — ka šādu aktīvo vielu neiekļaus I pielikumā. Dalībvalstis nodrošina to, ka, ja tas ir būtiski, attiecīgās atļaujas tiek piešķirtas, atsauktas vai mainītas noteiktajā laikā.”

15. 13. panta 1. punkts noteic, ka dalībvalstīm ir jāpieprasa “augu aizsardzības līdzekļa atļaujas pieteikuma iesniedzējiem kopā ar pieteikumu iesniegt arī”: a) dokumentāciju, kura atbilst III pielikumā noteiktajām prasībām, un b) dokumentāciju par katru augu aizsardzības līdzekļa sastāvā esošo aktīvo vielu, kas atbilst II pielikumam.

16. 13. panta 3. punkta d) apakšpunkts aizliedz dalībvalstīm bez piekrišanas izmantot II pielikumā minēto informāciju pārējo pieteikuma iesniedzēju labā piecus gadus, sākot no lēmuma pieņemšanas datuma, pēc tam, kad ir saņemta papildu informācija, kas nepieciešama pirmajai iekļaušanai I pielikumā, vai lai mainītu nosacījumus, vai lai saglabātu aktīvo vielu I pielikumā [10].

17. 13. panta 6. punkts noteic:

“Atkāpjoties no [13. panta] 1. punkta, attiecībā uz aktīvajām vielām, kuras jau ir pieejamas tirgū divus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas, dalībvalstis, pienācīgi ievērojot Līguma noteikumus, var turpināt piemērot iepriekšējos attiecīgās valsts noteikumus par datu prasībām, kamēr šādas vielas nav iekļautas I pielikumā.”

18. Direktīvas 91/414 II pielikumā iekļautas prasības dokumentiem, kas jāiesniedz, lai aktīvo vielu iekļautu I pielikumā. III pielikumā iekļautas prasības dokumentiem, kas jāiesniedz, lai saņemtu atļauju augu aizsardzības līdzeklim. Tādējādi turpmāk šos dokumentus saukšu par II pielikuma dokumentāciju vai III pielikuma dokumentāciju.

10 — Esmu atkārtoti no franču valodas pārtulkojusi 13. panta 3. punkta d) apakšpunktu. Angļu valodas oriģinālā versija acīmredzami bija nepareiza. Tas tika atkārtoti noformulēts kļūdas labojumā (OV 1992, L 170, 40. lpp.). Arī 13. panta 3. punkta c) apakšpunkts ierobežo šādas informācijas izmantošanu.

19. Direktīvas VI pielikums [11] noteic vienotus principus augu aizsardzības līdzekļu novērtēšanai.

20. Direktīvas 8. panta 2. punktā minētais 12 gadu laikposms tika pagarināts līdz 2006. gada 31. decembrim attiecībā uz aktīvajām vielām, ko pirmā posma ietvaros novērtē saskaņā ar Komisijas programmu šādu vielu izvērtēšanai [12].

Regula Nr. 3600/92

21. Regula Nr. 3600/92 [13] noteic procedūru augu aizsardzības līdzekļos esošu noteiktu aktīvo vielu iekļaušanai Direktīvas 91/414 I pielikumā, uz kuriem attiecas esošās atļaujas, kas noteiktas šīs direktīvas 8. panta 2. punktā.

22. Šīs aktīvās vielas satur arī etofumezātu [14].

23. Regulas Nr. 3600/92 4. panta 1. punkts noteic procedūru, kas jāievēro I pielikumā uzskaitītās aktīvās vielas ražotājam [15], kas vēlas to ietveršanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.

24. Šo procedūru uzsāk ražotājs, darot to zināmu Komisijai. Ražotāju, kas iesniedz Komisijai paziņojumu saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 4. panta 1. punktu, es saukšu par "paziņojuma iesniedzēju".

25. Regulas Nr. 3600/92 6. pants uzliek pienākumu paziņojuma iesniedzējam noteiktajā termiņā par katru konkrēto aktīvo vielu individuāli vai kolektīvi nosūtīt ziņotājas dalībvalsts izraudzītajai iestādei a) kopsavilkuma dokumentāciju, kurā iekļauts informācijas kopsavilkums par katru Direktīvas 91/414 II un III pielikuma punktu, un b) pilnu dokumentāciju, kurā iekļauta pilnīga informācija par katru šo pielikumu punktu.

11 — Papildināts ar Padomes 1994. gada 27. jūlija Direktīvu 94/43/EK, kas papildina Direktīvu 91/414/EEK ar VI pielikumu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 227, 31. lpp.).

12 — Komisijas 2002. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 2076/2002, ar ko pagarina Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minēto laikposmu un kas attiecas uz dažu aktīvo vielu neiekļaušanu minētās direktīvas I pielikumā un to augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuru sastāvā ir šīs vielas (OV L 319, 3. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2005. gada 12. augusta Regulu Nr. 1335/2005 (OV L 211, 6. lpp.).

13 — Komisijas 1992. gada 11. decembra Regula (EEK) Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Padomes Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 366, 10. lpp.).

14 — Iekļauts Regulas Nr. 3600/92 I pielikumā.

15 — Definēts kā izgatavotājs, vai persona, ko izgatavotājs izraudzījis par savu vienīgo pārstāvi, vai importētājs Kopienā.

Direktīva 2002/37

26. Direktīva 2002/37, kas pieņemta pamatojoties uz Direktīvas 91/414 6. panta 1. punktu, groza šo direktīvu, iekļaujot tās I pielikumā ar noteiktiem nosacījumiem etofumezātu.

27. Direktīvas 2002/37 preambulā ir iekļauti šādi apsvērumi:

"(5) Dažādajās veiktajās pārbaudēs noskaidrojās, ka augu aizsardzības līdzekļi, kas satur etofumezātu, kopumā varētu atbilst Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām prasībām, jo īpaši attiecībā uz lietojumu veidiem, kas tika pārbaudīti un sīki izklāstīti Komisijas pārskata ziņojumā. Tāpēc ieteicams iekļaut etofumezātu minētās direktīvas I pielikumā, lai nodrošinātu to, ka visās dalībvalstīs to augu aizsardzības līdzekļu atļaujas, kas satur etofumezātu, var izsniegt saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK noteikumiem.

[..]

(8) Pēc iekļaušanas dalībvalstīm ir jāatvēl pietiekams laiks Direktīvas 91/414/EEK noteikumu izpildei attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur etofumezātu, un jo īpaši esošo atļauju pārskatīšanai saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK noteikumiem, lai nodrošinātu atbilstību nosacījumiem, kas attiecībā uz etofumezātu ir izklāstīti Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Jāparedz ilgāks laikposms, kurā ir iesniedzama Direktīvas 91/414/EEK II un III pielikuma prasībām atbilstīga pabeigta dokumentācija par katru augu aizsardzības līdzekli un katrs līdzeklis ir atkārtoti novērtējams saskaņā ar Direktīvā 91/414/EEK paredzētajiem vienotajiem principiem."

28. Direktīvas 2002/37 1. pants groza Direktīvas 91/414 I pielikumu, papildinot to ar etofumezātu un ar virsrakstu "Īpaši noteikumi" iekļaujot tekstu:

"To drīkst lietot tikai kā herbicīdu.

Lai ieviestu VI pielikumā minētos vienotos principus par katru vielu, ņem vērā pārskata ziņojuma par etofumezātu secinājumus un jo īpaši tā I un II pielikumu, ko 2002. gada

26. februārī precizēja Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja. Šajā vispārējā novērtējumā dalībvalstīm īpaša uzmanība jāpievērš gruntsūdeņu aizsardzībai, ja aktīvo vielu izmanto reģionos ar labiliem augsnes un/vai klimata apstākļiem, un attiecīgā gadījumā jāveic risku mazinoši pasākumi."

29. Direktīvas 2002/37 4. pants noteic:

"1. Dalībvalstis pārskata katra tāda augu aizsardzības līdzekļa atļauju, kas satur etofumezātu, lai nodrošinātu atbilstību nosacījumiem, kuri attiecībā uz etofumezātu ir izklāstīti Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Vajadzības gadījumā tās groza vai atsauc atļauju saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK līdz 2003. gada 1. septembrim.

2. Līdz [2003]. gada 1. martam dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK VI pielikumā paredzētajiem vienotajiem principiem atkārtoti veic katra tāda atļauta augu aizsardzības līdzekļa novērtēšanu, kas satur etofumezātu kā vienīgo aktīvo vielu vai kā vienu no vairākām aktīvajām vielām, no kurām visas ir uzskaitītas Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā, pamatojoties uz minētās direktīvas III pielikuma prasībām atbilstīgu dokumentāciju. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, tās nosaka, vai līdzeklis atbilst Direktīvas 91/414/EEK 4. panta 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunkta nosacījumiem. Vajadzības gadījumā un vēlākais līdz 2007. gada 28. februārim tās groza vai atsauc katra augu aizsardzības līdzekļa atļauju."

30. Direktīva 2002/37 stājās spēkā 2003. gada 1. martā [16].

Direktīva 2005/53

31. Direktīva 91/414 ir grozīta arī ar citām direktīvām, tai skaitā ar Direktīvu 2005/53 [17]. Direktīvas 2005/53 preambulā ir iekļauti šādi apsvērumi:

"(10) Neskarot pienākumus, kas Direktīvā 91/414/EEK definēti kā izrietoši no aktīvās vielas iekļaušanas I pielikumā, dalībvalstīm pēc iekļaušanas jāatvēl sešus mēnešus ilgs laika posms, lai

16 — 5. pants.

17 — Komisijas 2005. gada 16. septembra Direktīva 2005/53/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu hlortalonilu, hlortoluronu, cipermetrīnu, daminozīdu un tiofanātmetilu kā aktīvo vielu (OV L 241, 51. lpp.).

pārskatītu spēkā esošās atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur hlortalonilu, hlortoluronu, cipermetrīnu, daminozīdu vai tiofanātmetilu, un lai panāktu, ka tiek izpildītas prasības, kas noteiktas Direktīvā 91/414/EEK, jo īpaši tās 13. pantā, un attiecīgos nosacījumus, kuri norādīti I pielikumā. Dalībvalstīm attiecīgi jāmaina, jāaizstāj vai jāatsauc spēkā esošās atļaujas atbilstīgi Direktīvas 91/414/EEK noteikumiem. Atkāpjoties no iepriekš minētā termiņa, ilgāks laiks jāatvēl, lai iesniegtu un izvērtētu pilnīgu III pielikuma dokumentāciju par katru attiecīgajam augu aizsardzības līdzeklim paredzēto lietojuma veidu atbilstīgi Direktīvā 91/414/EEK noteiktajiem vienotajiem principiem.

prasībām. Tomēr šis precizējums neuzliek jaunus pienākumus dalībvalstīm vai atļauju turētājiem salīdzinājumā ar direktīvām, kas ir pieņemtas līdz šim, grozot I pielikumu."

32. Direktīvas 2005/53 3. pants noteic:

"1. Saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK dalībvalstis vajadzības gadījumā līdz 2006. gada 31. augustam groza vai atsauc spēkā esošās atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuri kā aktīvās vielas satur [noteiktas ķimikālijas].

(11) Pieredze, kas gūta iepriekš, iekļaujot Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā aktīvas vielas, kuras novērtētas atbilstīgi Regulai (EEK) Nr. 3600/92, liecina, ka grūtības var rasties, skaidrojot spēkā esošo atļauju turētāju pienākumus attiecībā uz piekļuvi datiem. Lai izvairītos no papildu grūtībām, ir jāprecizē dalībvalstu pienākumi, jo īpaši pienākums pārbaudīt, vai atļaujas turētājam ir pieejama dokumentācija, kas atbilst minētās direktīvas II pielikuma

Līdz minētajam datumam tās jo īpaši pārbauda, vai ir izpildīti nosacījumi minētās direktīvas I pielikumā attiecībā uz [noteiktajām ķimikālijām], izņemot tos, kas norādīti B daļā ierakstos par minētajām aktīvajām vielām, un vai atļaujas turētājam ir vai ir pieejama dokumentācija, kas atbilst prasībām minētās direktīvas II pielikumā saskaņā ar nosacījumiem minētās direktīvas 13. pantā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, katru atļauto augu aizsardzības līdzekli, kurā [noteiktās

ķimikālijas] ir vienīgā aktīvā viela vai viena no vairākām aktīvajām vielām, kas visas ir minētas Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā vēlākais 2006. gada 28. februārī, dalībvalstis pārvērtē saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK VI pielikumā noteiktajiem vienotajiem principiem, pamatojoties uz dokumentāciju, kura atbilst minētās direktīvas III pielikuma prasībām un ņemot vērā minētās direktīvas I pielikuma B daļas ierakstus par [noteiktajām ķimikālijām]. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, dalībvalstis nosaka, vai līdzeklis atbilst nosacījumiem Direktīvas 91/414/EEK 4. panta 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā. [..]"

[..]

c) tas ir nepieciešams kāda Kopienas pasākuma ieviešanai."

Atbilstošais valsts tiesiskais regulējums

34. Iesniedzējtiesa ir vērsusi Tiesas uzmanību uz 1962. gada Likuma par pesticīdiem 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kurā noteikts:

"1. *College* atsauc atļauju vai reģistrāciju [..] ja:

Prāvas priekšvēsture un prejudiciālais jautājums

33. Tomēr Direktīva 2005/53 attiecīgajā periodā nebija stājusies spēkā.

35. *Feinchemie Schwebda GmbH* un *Bayer CropScience AG* (turpmāk tekstā — "prasītāji"), kas ir augu aizsardzības līdzekļu ražotāji, saskaņā ar Regulā Nr. 3600/92 noteikto procedūru iesniedza paziņojumu Komisijai, lai etofumezāts tiktu iekļauts Direktīvas Nr. 91/414 I pielikumā. Sava pieteikuma pamatojumam tie iesniedza arī II pielikuma dokumentāciju. Tā rezultātā etofumezāts ar 2003. gada 1. martu tika iekļauts Direktīvas Nr. 91/414 I pielikuma aktīvo vielu, ko atļauts izmantot augu aizsardzības līdzekļos, sarakstā.

36. *Agrichem BV* (turpmāk tekstā — "*Agrichem*") īpašumā jau bija esošas atļaujas septiņiem līdzekļiem, kuri saturēja etofumezātu

kā aktīvo vielu. Tā nedarbojās kopā ar prasītājiem kā paziņojuma iesniedzējs, kā arī neiesniedza II pielikuma dokumentāciju.

37. *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* (Nīderlandes Padome, kas izsniedz atļaujas pesticīdu laišanai tirgū, turpmāk tekstā — "*CTB*") ar 2004. gada 23. janvāra lēmumu sākotnēji atsauca *Agrichem* atļaujas, pamatojoties uz to, ka nav bijusi iesniegta II pielikuma dokumentācija. Šie atļauju atsaukumi pēc tam tika atcelti ar 2004. gada 19. novembra lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), kurā *CTB* pauda viedokli, ka saskaņā ar Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktu II pielikuma dokumentācija nevar tikt pieprasīta.

38. Prasītāji pārsūdzēja šo lēmumu *College van Beroep voor het bedrijfsleven*, kura iesniedza Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādu jautājumu:

"Vai Direktīvas 2002/37/EK 4. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas neparedz dalībvalstu pienākumu līdz 2003. gada 1. septembrim atsaukt etofumezātu saturoša augu aizsardzības līdzekļa atļauju tādēļ, ka atļaujas turētāja rīcībā nav dokumentācijas, kas atbilst Direktīvas 91/414/EEK II pielikuma prasībām, vai nav pieejas šādai dokumentācijai?"

Lietas dalībnieku apsvērumu kopsavilkums

39. Rakstveida apsvērumus iesniedza prasītāji, *Agrichem*, Beļģijas un Nīderlandes valdības un Komisija, kuri visi, izņemot Beļģijas valdību, bija pārstāvēti 2007. gada 19. septembra tiesas sēdē.

40. Visi lietas dalībnieki, izņemot *Agrichem*, apšaubīja apstrīdētā lēmuma pamatotību. Vispārīgi tie apgalvoja, ka Direktīvas 91/414 13. panta 1. un 3. punkts rada situāciju, kurā esošās atļaujas turētāja, kas nav pieteikuma iesniedzējs, rīcībā ir jābūt vai tam ir jābūt pieejai II un III pielikuma dokumentācijai līdz 2003. gada 1. septembrim. Ja šādam dalībniekam nav pieejas šādai dokumentācijai, 13. pants aizliedz dalībvalstīm izmantot informāciju no to rīcībā esošo II un III pielikuma dokumentācijas šī dalībnieka labā, pagarinot atļauju. Tie apgalvoja, ka tā kā Direktīva 2002/37 ir jāinterpretē, ņemot vērā Direktīvu 91/414, tad šo aizliegumu neietekmē tas, ka Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktā nav skaidri norādītas tiesību normas, kas paredzētu dokumentācijas iesniegšanu atkārtotas izvērtēšanas procesā.

41. *Agrichem* argumenti bija vērsti uz vienkāršu jautājumu par to, kādā veidā labāk interpretēt Direktīvu 2002/37 un kādā veidā

šī direktīva sader ar Direktīvu 91/414. *Agrichem* apgalvo, ka šo direktīvu attiecīgie noteikumi neparedz, ka Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktā noteiktā termiņa beigās tās rīcībā ir jābūt pilnai II un III pielikuma dokumentācijai. *Agrichem* norādīja arī, ka šie noteikumi neuzliek pienākumu dalībvalstīm atsaukt esošās atļaujas, kas izsniegtas personai, kuras rīcībā nav šādas dokumentācijas šī perioda beigās.

Vērtējums

42. Šajā lietā galvenais problēmjautājums ir saistīts ar pareizu Direktīvas 2002/37 4. panta un Direktīvas 91/414 13. panta interpretāciju un to, kā šo divu direktīvu noteikumi mijiedarbojas.

Direktīvu mērķis

43. Kā izejas punkts sākotnēji ir jāaplūko attiecīgo tiesību aktu mērķis.

44. Prasītāji un Nīderlandes valdība norāda, ka šo tiesību aktu mērķis ir aizsargāt intelektuālo īpašumu, sabiedrību, kuras attīsta aktīvās vielas, veikto pētniecību un ieguldījumus, un ka, nepastāvot šādai aizsardzībai, jaunu aktīvo vielu attīstība apstātos.

45. Lai arī Komisija uzskata, ka principā direktīvu mērķis ir augu aizsardzības līdzekļu aizsardzība, tā piekrīt prasītājiem, ka jaunu aktīvo vielu attīstība ir nozīmīga augu aizsardzībai. Turklāt tā uzskata, ka Direktīvā 91/414 paredzētā informācijas aizsardzība ir noteikta, lai aizsargātu sabiedrību, kuras nodarbojas ar attīstību, veiktos ieguldījumus.

46. *Agrichem* piekrīt, ka Direktīvas 91/414 galvenais mērķis attiecas uz tirgū pieejamo augu aizsardzības līdzekļu regulējumu, bet apstrīd, ka šī direktīva radītu tādas sekas, ka būtu jāatceļ esošas atļaujas turētājam izsniegtā atļauja.

47. Manuprāt, no Direktīvas 91/414[18] preambulas apsvērumiem ir skaidrs, ka galvenais šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt

18 — Izklāstīti šo secinājumu 5. punktā.

regulējumu augu aizsardzības līdzekļu laišanai tirgū un nevis nodrošināt intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību. Apskatot Direktīvas 91/414 un Direktīvas 2002/37 speciālos noteikumus, ir jāatceras šis galvenais mērķis.

Galvenie noteikumi

48. Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa pauda viedokli, ka no Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punkta redakcijas neizriet, ka dalībvalstīm ir jāatsauc šajā lietā apskatāmā augu aizsardzības līdzekļa atļauja.

49. Apstrīdētajā lēmumā *CTB* ņēma vērā tās Sūdzību izskatīšanas konsultatīvās komitejas rekomendācijas un nolēma, ka tās kompetencē nebija pieprasīt II pielikuma dokumentāciju, lai saskaņā ar Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktu pamatotu *Agrichem* izsniegto esošo atļauju.

Direktīvas 2002/37 4. pants

50. Direktīvas 2002/37 4. pants attiecas uz esošas atļaujas turētājam pieprasītu informāciju un brīdi, kurā turētājam ir jābūt šai informācijai.

51. *CTB* noteica, ka augu aizsardzības līdzekļu, kas satur etofumezātu kā aktīvo vielu, atļaujām katrā ziņā ir jāatbilst Direktīvas 2002/37 noteiktajiem nosacījumiem. Ne Direktīva 2002/37, ne arī Direktīva 91/414 neparedz noteikumu, ka atbilstības pārbaužu laikā ir jāpierāda, ka esošā atļauja ir pamatota ar II pielikuma dokumentāciju. *CTB* secināja, ka tās kompetencē nav pieprasīt šādu dokumentāciju.

52. Šķiet, ka iesniedzējtiesa piekrīt apstrīdētajam lēmumam. Šī tiesa noteica, ka Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktā noteiktā atļauju *pārskatīšanas* sistēma (kurai jābūt pabeigtai līdz 2003. gada 1. septembrim) ir paredzēta, lai nodrošinātu, ka ir ievēroti I pielikumā paredzētie noteikumi par etofumezātu. Pretēji tam, šīs direktīvas 4. panta 2. punktā noteiktā esošo atļauju *atkārtotas izvērtēšanas* sistēma (kurai jābūt pabeigtai līdz 2007. gada 28. februārim) ir paredzēta, lai noteiktu, vai katrs augu aizsardzības līdzeklis atbilst Direktīvas 91/414 4. panta 1. punkta b), c), d), un e) apakšpunkta nosacījumiem. Šī izvērtējuma pamatā ir III pielikuma dokumentācija.

53. Iesniedzējtiesa norāda arī, ka no Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punkta redakcijas nav acīm redzams, ka dalībvalstīm būtu jāatsauc atļauja, ja atļaujas turētājs nevar pirms 2003. gada 1. septembra nodrošināt II pielikuma dokumentāciju, jo 4. panta 1. punkts nenosaka, ka atļaujas pārskatīšanai tās turētājam būtu jāiesniedz II pielikuma dokumentācija. Turklāt šī tiesa pieņem, ka atļauju pārskatīšana var tikt veikta, pamatojoties uz datiem, kas iestādei, kura pirms tam izsniedza atļauju, jau ir zināmi.

54. Arī *Agrichem* piekrīt apstrīdētajam lēmumam. Tā norāda, ka etofumezāts ir ticis apstiprināts (pamatojoties uz II pielikuma dokumentāciju). Tas nozīmē, ka nepastāv ar veselības problēmām pamatots iemesls, lai atsauktu jau esošu atļauju. Tā arī apgalvo, ka zigzaga laika periodi, kas noteikti saskaņā ar Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktu esošo atļauju pārskatīšanai un vēl būtiskākai atkārtotai novērtēšana saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 2. punktu, nozīmē, ka dokumentācija ir nepieciešama pēdējai minētajai pārbaudei un nevis pirmajai. Ja tiktu pieprasīts iesniegt dokumentāciju saskaņā ar 4. panta 1. punktu veiktai pārskatīšanai, tas novestu pie tā, ka pastāvētu tikai nelielas atšķirības starp abiem novērtēšanas veidiem.

55. Pretēji tam Komisija norāda, ka Direktīva 2002/37 tika ieviesta, pamatojoties uz to, ka dalībvalsts nevar izsniegt atļauju personai etofumezāta laišanai tirgū, kamēr šīs personas rīcībā nav atbilstošas dokumentācijas. Attiecīgi 4. panta 1. punkta darbības sekas ir tādas, ka attiecīgai dalībvalstij ir jāatsauc atļauja, ja vien līdz 2003. gada 1. septembrim nav iesniegta pilna dokumentācija.

56. Ņemot vērā Direktīvas 2002/37 4. panta precīzo redakciju, Komisijas pirmais apgalvojums šķiet pareizs. Tomēr no tā neizriet, ka personai, kurai ir esoša atļauja, nevarētu atļaut saglabāt to.

57. Nīderlande un Komisija piedāvā alternatīvu 4. panta interpretāciju. Lai arī tas skaidri neizriet no 4. panta 1. punkta redakcijas, Nīderlande uzskata, ka dokumentācija ir nepieciešama un prasība par dokumentāciju nav pretrunā šī panta redakcijai. Komisija piedāvā divus iespējamus 4. panta 1. un 2. punkta interpretācijas veidus. Pirmkārt, Komisija ierosina, ka pirmais termiņš (4. panta 1. punkts) noteic II pielikuma dokumentācijas iesniegšanu, turpretim otrais termiņš (4. panta 2. punkts) noteic III pielikuma dokumentācijas atkārtotu novērtēšanu (loģiskais pamatojums ir tāds, ka, tirgū pastāvot dažādiem līdzekļiem ar dažādām

vielām tajos, atsevišķa katra tā pārbaude prasītu ilgāku laiku). Pakārtoti Komisija apgalvo, ka 4. panta 1. punkts ir lieks un tas izskaidro tikai vispārēju prasību pirmā perioda beigās iesniegt dokumentāciju.

60. Tomēr ir iespējams, ka atbilstošais tiesiskais regulējums, kura ietvaros Direktīva 2002/37 tika pieņemta, var sniegt pārliecinošu skaidrojumu citādai 4. panta 1. punkta interpretācijai.

58. Manuprāt, Komisijas un Nīderlandes piedāvātie interpretācijas veidi ir saistīti ar tādu 4. panta interpretāciju, kas ir pretrunā tā precīzajai redakcijai un Komisijas pirmā argumenta gadījumā — pretrunā Direktīvas 2002/37 astotā apsvēruma precīzajai redakcijai.

Divu iepriekš minēto direktīvu saistība

61. Visi lietas dalībnieki piekrīt, ka Direktīvas 91/414 6. pants izveido tiesisko ietvaru, kas paredz vairāku direktīvu, tai skaitā Direktīvas 2002/37, pieņemšanu. Tomēr abu šo direktīvu savstarpējā saistība ir strīdus priekšmets.

59. Ņemot vērā vistiešāko šīs normas interpretāciju, 4. panta 1. punktā noteiktā esošo atļauju pārskatīšanas kārtība noteic tikai pamatinformācijas (kas atrodama I pielikumā) un nevis pilnīgu II vai III pielikuma dokumentācijas iesniegšanu. Šis pants ir saistīts tikai ar pārbaudēm, "lai nodrošinātu atbilstību nosacījumiem [..] attiecībā uz etofumezātu". Tas *nenosaka* augu aizsardzības līdzekļa kā tāda pilnīgu atkārtotu novērtēšanu (šis uzdevums ir noteikts 4. panta 2. punktā). Tādējādi loģiski 4. panta 1. punkts nenosaka esošas atļaujas atsaukšanu tādēļ, ka sabiedrībai, kura ir šīs atļaujas turētāja, nav pieejas II pielikuma (vai III pielikuma) dokumentācijai. Uz šī pamata uz Tiesai uzdoto jautājumu varētu atbildēt apstiprinoši.

62. Tie lietas dalībnieki, kuri uzskata, ka uz uzdoto jautājumu ir jāatbild noliedzoši, sākotnēji norāda, ka Direktīva 2002/37 ir jāinterpretē, ņemot vērā Direktīvu 91/414, un nevis jāuzskata tā par *lex specialis*. Tas ir tādēļ, ka Direktīva 2002/37 ir Komisijas direktīva, kuras pieņemšana paredzēta Direktīvas 91/414 6. pantā un kura groza šo direktīvu tikai tādā apmērā, ka tās I pielikumā tiek iekļauta papildu viela. Prasītāji apgalvo, ka tādējādi Direktīva 2002/37 ir jāinterpretē, ņemot vērā Direktīvu 91/414.

63. *Agrichem* piekrīt šim argumentam, bet apgalvo, ka, analizējot tikai Direktīvas 2002/37 vārdu nozīmi, Direktīvai 91/414 nebūtu jāmaina Direktīvas 2002/37 nozīme, jo tās viena otru papildina. *Agrichem* norāda, ka Direktīva 91/414 mainītu Direktīvas 2002/37 nozīmi tikai pretrunu gadījumā, bet tas tā nav.

64. *Agrichem* pakārtoti apgalvo, ka, lai arī Direktīvas 2002/37 pieņemšanas pamats ir Direktīva 91/414, Direktīva 2002/37 tomēr ir *lex specialis*, jo pārejas noteikumi tajā tiek apskatīti specifiskāk nekā Direktīvas 91/414 8. pantā.

Direktīvas 91/414 8. pants

65. Direktīvas 8. pants skaidri izveido regulējumu pārejas periodam, kura laikā var tikt izlemts iekļaut I pielikumā aktīvo vielu, ko satur augu aizsardzības līdzeklis, attiecībā uz kuru pastāv esoša atļauja.

66. Komisija norāda, ka 8. pantā paredzētais pārejas periods, kura laikā dalībvalsts var piemērot savas valsts noteikumus, beidzas brīdī, kad viela, uz kuru attiecas šie noteikumi, tiek iekļauta I pielikumā. Komisija apgalvo, ka tiklīdz aktīvā viela ir iekļauta I pielikumā, visiem lietas dalībniekiem ir jābūt II vai III pielikuma dokumentācijai saskaņā ar Kopienu tiesību aktiem.

67. Tomēr tas ir vienvirziena arguments, jo tas ved tieši atpakaļ pie jautājuma, vai Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punkts nosaka vai nenosaka, ka *esošas* augu aizsardzības līdzekļa atļaujas turētāja rīcībā ir jābūt II pielikuma dokumentācijai.

Direktīva 2005/53

68. Prasītāji, Komisija un Nīderlande norāda, ka pretēji pēdējām grozošajām direktīvām Direktīva 2002/37 ir sava veida anomālija, jo tā noteic garāku periodu līdz II pielikuma dokumentācijas iesniegšanai, nekā to paredz Direktīvas 91/414 8. pants. Šie lietas dalībnieki atsaucas uz Direktīvu 2005/53 kā uz tipiskāku grozošās direktīvas piemēru.

69. Šie lietas dalībnieki citē šīs direktīvas 3. pantu, kurš noteic, ka dalībvalstīm ir jāpārbauda, vai atļaujas turētājam ir pieejama II pielikuma dokumentācija attiecībā uz ar šo direktīvu pievienotajām aktīvajām vielām. Tie norāda, ka Direktīvas 2005/53 desmitais apsvērums skaidri noteic, ka Direktīvas 91/414 13. pantu ir paredzēts piemērot esošo atļauju turētājiem un ka visiem atļauju turētājiem jābūt pieejamai II pielikuma dokumentācijai.

70. Komisija tādēļ apgalvo, ka Direktīvā 2002/37 būtu jābūt iekļautām tādām pašām prasībām, pamatojoties uz to, ka Direktīva 2005/53 vienkārši skaidri atspoguļo nodomu, kas attiecībā uz Direktīvas 91/414 un grozošo direktīvu mijiedarbību netieši bija iekļauts iepriekšējās direktīvās.

71. *Agrichem* norāda, ka Komisijas piedāvātā interpretācija nozīmētu uz nākotni orientētas interpretācijas (kas iekļauta preambulas apsvērumos) piemērošanu iepriekš pastāvošai direktīvai. *Agrichem* norāda, ka, vienlaikus esot pretrunā tiesiskās drošības principam, šāda interpretācija skaidri ir izslēgta arī ar pašiem apsvērumiem.

72. Es nepiekrītu Komisijas argumentam. Direktīvas 2005/53 vienpadsmitais apsvērums diezgan skaidri noteic, ka Direktīva 2005/53 neietekmē saistības, kas radušās saskaņā ar iepriekšējām grozošajām direktīvām. Tomēr Komisijas interpretācijas sekas būtu tieši tādas. Jāatgādina arī, ka Direktīva 2005/53 neattiecas uz etofumezātu un tā šīs lietas apstākļu rašanās brīdī nebija stājusies spēkā.

73. Es tādēļ piekrītu *Agrichem*, ka Direktīvas 2005/53 preambulā iekļautā interpretācija nebūtu retrospektīvā veidā jāpiemēro Direktīvai 2002/37.

Direktīvas 91/414 13. pants

74. Saistība starp Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktu un Direktīvas 91/414 noteikumiem ir definēta 4. panta 1. punkta otrajā teikumā, kurš noteic, ka atļaujas grozīšana vai atsaukšana ir jāveic saskaņā ar Direktīvas 91/414 noteikumiem.

75. Vienīgais Direktīvas 91/414 noteikums, saskaņā ar kuru varētu tikt atsaukta atļauja,

ir 13. pants. Šis pants attiecas uz informācijas izmantošanu, kas veido II pielikuma dokumentāciju, kura jāiesniedz, lai aktīvā viela tiktu iekļauta Direktīvas 91/414 I pielikuma atļauto vielu sarakstā.

76. Tādēļ es pievērsīšos šīs normas izvērtēšanai.

13. panta 1. punkta piemērošanas joma

77. Būtiskākais atbildamais jautājums ir, vai sabiedrība *Agrichem* situācijā ietilpst 13. panta piemērošanas jomā. *Agrichem* apgalvo — tā kā *Agrichem* ir esošas atļaujas turētāja un nevis sabiedrība, kura vēlas laist tirgū jaunu augu aizsardzības līdzekli, tā neietilpst 13. panta piemērošanas jomā. Šī panta noteikumi tādējādi nav attiecināmi uz to.

78. *Agrichem* norāda, ka 13. panta redakcija attiecas uz "pieteikuma iesniedzēju". Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktā noteiktā pārskatīšana netiek veikta uz pieteikuma pamata. Līdz ar to 13. panta piemērošanas joma netiek paplašināta, attiecinot to arī uz esošo atļauju turētājiem.

79. *Agrichem* turklāt atgādina, ka spriedumā lietā *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie* [19] 13. pants tika interpretēts tādējādi, ka tas ir attiecināms uz tām personām, kuras *iesniedz* pieteikumus atļaujas saņemšanai, un nevis uz esošo atļauju turētājiem. Tā kā augu aizsardzības līdzekļu, kuri satur etofumezātu, esošās atļaujas ir jāapstiprina atkārtotā izvērtēšanā saskaņā ar Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktu, šādu atļauju spēkā esamību neskar un tās neiekļaujas 13. panta piemērošanas jomā.

80. Prasītāji apgalvo, ka jēdziena "pieteikuma iesniedzējs" definējums ir piemērojams arī visām citām personām, ne tikai tām, kas iesniedz pieteikumus. Tie apgalvo, ka tā kā direktīvas mērķis ir aizsargāt to sabiedrību ieguldījumus, kuras ir pētījušas un attīstījušas noteiktas aktīvās vielas, tad 4. pants un 13. pants kopā veido atļauju sistēmu, kurā noteikumi, kas jāievēro, lai saņemtu vai saglabātu atļauju, ir noteikti 13. pantā.

19 — 2006. gada 14. septembra spriedums lietā C-138/05 (Krājums, I-8339. lpp., *inter alia* 46. punkts).

81. Tomēr šāds apgalvojums balstīts uz papildu jēdziena (proti, *saglabāšana*) ieviešanu 13. pantā.

82. Komisija apgalvo arī, ka 13. panta piemērošanas joma paplašinās un attiecas arī uz esošo atļauju turētājiem, un ka attieksmei pret šādiem turētājiem atšķirībā no jauniem iesniedzējiem ir jābūt atšķirīgai tikai pārejas perioda laikā, kas saskaņā ar 13. panta 6. punktu beidzas tad, kad attiecīgais līdzeklis ir iekļauts I pielikumā. Tiklīdz viela ir iekļauta I pielikumā, ir jāpiemēro 13. panta 1. punkts.

83. Saskaņā ar Komisijas viedokli 13. panta mērķis ir aizsargāt atļauju turētājus, kuri iesniedz pieteikumus, piešķirot tiem atļaujas nākotnē uz II pielikuma dokumentācijas pamata. Šī iemesla dēļ 13. panta 1. punkts ir jātulko tādējādi, ka tas attiecas arī uz esošo atļauju turētājiem. Pretējā gadījumā pastāv atšķirīga attieksme pret esošo atļauju turētājiem (nav nepieciešama dokumentācija) un jauniem pieteikumu iesniedzējiem (dokumentācija ir nepieciešama), kas ir netaisni.

84. Es neuzskatu to par pārliecinošu skaidrojumu, kādēļ esošo atļauju turētājiem būtu jārīkojas tādā pat veidā kā jauniem pieteicējiem. Turklāt 13. panta 7. punkts šķiet nošķir pieteicējus un esošo atļauju turētājus.

85. Iesniedzējtiesa norāda, ka prasītāju interpretācija par 13. panta 1. punkta piemērošanas jomu var radīt pusei, kura iesniedz paziņojumu, nepamatotu konkurences priekšrocību. Es piekrītu. Manuprāt, prasītāju piedāvātā interpretācija radītu izslēgšanu [*lock-out*], kas veidotos no pilnīga aizlieguma lietot aktīvās vielas, kas iekļautas Direktīvas 91/414 I pielikuma sarakstā, kas attiecas uz visām personām, izņemot faktiskajiem pieteikuma iesniedzējiem.

86. Lai arī šāda izslēgšana turpinātos tikai neilgu laiku atbilstoši 13. panta 3. punkta c) apakšpunktam un 13. panta 3. punkta d) apakšpunktam, tas ir ar konkurences tiesībām nesaderīgs pasākums. Ja likumdevējs būtu iecerējis atļaut šādu situāciju, tam būtu jābūt skaidri noteiktam tiesību aktos, nevis jāsecina netieši.

87. Šādai izslēgšanai būtu arī tādas sekas, ka personām, kurām jau ir izsniegtas atļaujas lietot noteiktus augu aizsardzības līdzekļus, kas satur šādas aktīvās vielas, tiktu aizliegts turpināt lietot tās. Manuprāt, tas būtu gan

nesamērīgi, gan vērsts pret konkurenci, ja šādā veidā tiktu atceltas iepriekš iegūtas tiesības, kas likumīgi piešķirtas atbilstoši Direktīvas 91/414 8. pantam.

88. Es neesmu gatava interpretēt 13. panta 1. punktu šādā veidā. Tādējādi es secinu, ka esošas atļaujas turētājs neietilpst 13. panta 1. punkta piemērošanas jomā.

13. panta 3. punkta sekas

89. Kā alternatīvs arguments ir ticis apgalvots, ka 13. panta 3. punkts aizliedz dalībvalstīm II un III pielikuma dokumentācijas saturu izmantot tāda lietas dalībnieka labā, kuram nav pieejas šādai dokumentācijai.

90. Prasītāji norāda, ka Direktīvas 91/414 13. panta 3. punkta mērķis ir aizsargāt pieteikuma iesniedzēju ieguldījumus ar "slēgtās dokumentācijas" sistēmas palīdzību. Tie apgalvo, ka piecu gadu perioda laikā pēc pieteikuma iesniegšanas šajā dokumentācijā ietverto informāciju nevar izmantot jebkurš atļaujas pieteikuma iesniedzējs, kuram nav II pielikuma dokumentācijas vai nav pieejas tai, kā arī tā labā to nevar izmantot cita persona.

91. Atbildot uz šo apgalvojumu, *Agrichem* norāda, ka tā faktiski jau bija aizpildījusi šādu dokumentāciju, bet nevarēja to izdarīt pirms Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktā noteiktā termiņa. *Agrichem* apgalvo, ka tā nav guvusi peļņu no prasītāju izdarītā darba.

92. No juridiskā aspekta *Agrichem* apgalvo, ka, precīzi lasot Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktu, viss, kas kādai sabiedrībai ir jāiesniedz, lai saglabātu esošo atļauju, ir I pielikuma informācija, kura jau ir publiski pieejama. Tas tādējādi darbotos vienmērīgi kopā ar Direktīvas 91/414 13. pantu, kurš vienīgi ierobežotu II un III pielikuma dokumentācijā ietvertās informācijas izmantošanu. Šāda interpretācija dabiskāk atbilst pašu direktīvu redakcijai.

93. Es Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktu neinterpretēju tā, ka tas izvirzītu prasību, lai esošās atļaujas turētājam būtu pieeja II vai III pielikuma dokumentācijai. No tā izriet, ka prasītāji nevar atsaukties uz Direktīvas 91/414 13. panta 3. punktu, jo tas nav piemērojams šādai situācijai. *Agrichem* ir noteiktu augu aizsardzības līdzekļu, kuri

satur etofumezātu kā aktīvo vielu, atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktu. *Agrichem* nav jauns pieteicējs un tādējādi neiekļaujas Direktīvas 91/414 13. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Ne *Agrichem*, ne arī dalībvalstij nav vajadzības saņemt pieeju vai izmantot II vai III pielikuma dokumentācijā ietverto informāciju līdz brīdim, kad tiek veikta tās esošo atļauju atkārtota izvērtēšana saskaņā ar Direktīvas 2002/37 4. panta 2. punktu.

Datu aizsardzības jautājums

94. Saistībā ar datu aizsardzību pakārtots jautājums rodas tiktāl, ciktāl *Agrichem* rīcībā esošie dati nebija pietiekami, lai pilnībā izveidotu II pielikuma dokumentāciju. Rodas jautājums, vai *Agrichem* ir tiesības atsaukties uz datiem, kas tika ņemti vērā Kopienu veiktajā vērtējumā par etofumezātu un kā rezultātā tika pieņemta Direktīva 2002/37.

95. Šis jautājums ir atbilstošs tikai tad, ja pretēji manis paustajam viedoklim Direktīva 91/414 un Direktīva 2002/37, pareizi tās interpretējot, noteic, ka *Agrichem* ir jāiesniedz pilnīga II pielikuma dokumentācija un lai to izdarītu, *Agrichem* ir nepieciešama pieeja prasītāju iesniegtajai informācijai. Manuprāt, šādos apstākļos ir piemērojami vispārīgie datu aizsardzības tiesību akti [20], ja nepastāv citas speciālās normas. Šie vispārīgie datu aizsardzības noteikumi pieļauj, ka tiek ņemta vērā nepieciešamība saglabāt komercnoslēpumu konfidencialitāti.

96. Visbeidzot, jānorāda, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, *CTB* pauda bažas, ka, ja Direktīvas 2002/37 4. panta 1. punktu interpretē gramatiski (kā tas, manuprāt, ir jādara), Direktīvas 91/414 noteikumi, it īpaši noteikumi attiecībā uz datu aizsardzību, zaudē savu būtību.

97. Es nepiekrītu šīm bažām. Ja *Agrichem* atļauj turpināt izmatot šos augu aizsardzības līdzekļus, kuri satur etofumezātu kā aktīvo vielu un attiecībā uz kuriem tai ir esošas atļaujas, tad tas nepiešķir *Agrichem* atļauju piekļūt datiem, kas nepieciešami, lai noformētu II pielikuma dokumentāciju. Viss, kas tiek pieprasīts, ir I pielikuma dokumentācija, kura ir publiski pieejama.

20 — Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.) vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.), gadījumos, kad informācija ir iesniegta Kopienu iestādēm un tām ir jāuzglabā.

Secinājumi

98. Ņemot vērā iepriekš minēto, es uz *College van Beroep voor het bedrijfsleven* uzdoto jautājumu atbildētu šādi:

Komisijas Direktīvas 2002/37/EK 4. panta 1. punkts neuzliek dalībvalstīm pienākumu līdz 2003. gada 1. septembrim atsaukt etofumezātu saturoša augu aizsardzības līdzekļa atļauju, kas izsniegta saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktu, tādēļ, ka atļaujas turētājam nav vai nav pieejama dokumentācija, kas atbilst Direktīvas 91/414 II pielikuma prasībām.